

L'Intransigent

PERIÒDIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS

BARCELONA, 9 DE MARÇ DE 1934

ROSSELLÓ, 363, 2º, 1ª

PRO MONUMENT A LA MEMORIA DE JOSEP MORAGUES víctima de l'odi dels enemics de Catalunya

MANIFEST AL POBLE DE CATALUNYA

El temps guareix moltes ferides i apaivaga ran-cúnies; però mai el poble que ha estat víctima d'una opressió, no pot renunciar a aixecar la veu en defensa pròpia, mentre l'opressor continua obstinat en regatejar-li aquells drets que li permetin d'organitzar-se lliurement en ús de la seva plena voluntat, com pertoca a tota collectivitat nacional.

El primer deure d'un poble digne, està en la vindicació de la justícia envilida i el restabliment dels drets anihilats.

Catalunya, com tots els pobles, té els seus «grans morts», té els seus herois i els seus màrtirs, que han deixat una estela de sang i de sacrifici.

Ningú, ni de dintre ni de fora, no pot exigir-nos que colguem els nostres morts gloriosos, patriotes il·lustres, que en els moments gravíssims de la nostra història, feren generosa ofrena de llurs vides.

No podem oblidar-los, perquè llur exemple és l'estímul constant per la nostra ascensió vers el futur.

I entre aquestes figures augustes del «gran ahir de Catalunya», que ens donaren un exemple a seguir i ens llegaren un objecte a aconseguir, no obtingut encara, es destaca, superb, el nostre Josep Moragues.

Felip V i els seus satèl·lits, en topar amb l'imdorable energia dels catalans, cercaren un home digne i bo en qui rabejar llur venjança i despit. Josep Moragues, home valerós, desinteressat, lleial amb les seves conviccions, i àdhuc en el tracte caballerós amb l'enemic, fou la víctima escollida.

I ell, carn de la nostre raça, pagà amb la vida l'amor al poble seu,

Mireu què diuen els Anals Consulars, de la mort i martiri de Josep Moragues: «S'executa la sentència com a home ordinari... amb gran aparato d'armes y soldadesca, anant descals, ab camisa de penitent, y al fin nomenat sens los honors, sino sols Josep Moragues; foren aportats los quartos de son cos a la Trinitat, lloc acostumat, y lo cap ab una gàbia en lo Portal de Mar, ab la ins-

cripció següent: = *Josephus Moragues, ob, perpetratum iterata rebelionis scelus, bis Regis clementiam abusus. tertio tandem justitiam periclitatus, et expertus...* =»

Es a dir, el general català Moragues fou tractat

com un malfactor vulgar i després d'ajusticiar-lo com a un assassí o com a un lladre de camins, el botxí va esquarterar el seu cos i els trossos foren exposats al Coll de la Trinitat, lloc on hom acostumava a penjar les restes dels criminals. I per a major ignominia, el cap sagnant del patriota fou tancat com un ocellot dins d'una gàbia de ferro penjada durant dotze anys en el vell Portal de Mar.

Dotze anys d'ignominia sense treva.

Dotze anys que no s'han esborrat pas del nostre pensament de patriotes catalans, ni tampoc

l'esperit assimilista i anticatalà dels que pretenen detentar la llibertat de la nostra terra.

Es un deure de justícia, doncs, honorar la memòria i enaltir l'exemple de Josep Moragues en el que té de símbol i de realitat racial. Si Felip V, i els seus, amb una llarga descendència encara no extingida, van fer de Josep Moragues l'objecte predilecte de llur odi a Catalunya, és deure nostre, convertir-lo en fita gloriosa de les gestes dels nostres avantpassats i sobretot en farell lluminós de les nostres lluites d'ara i de les que puguin esdevenir.

Per això demanem als nostres compatriotes i els amics de les llibertats dels pobles, que ens ajudin a fer possible l'erecció d'un monument que perpetui el nom sagrat de Josep Moragues i precisament en aquell mateix indret on hi hagué el Portal de Mar, lloc escollit pels nostres enemics i per vergonya i escarni del nostre poble.

Porteu-nos, catalans, el vostre entusiasme i el vostre ajut, car així ens farem dignes de la sang vessada amb generositat per les llibertats del poble, i aquest homenatge al català Josep Moragues serà això que volem tots que sigui: Reparació sincera de l'oblit de tantes anyades, afirmació de

